

DODATEK Iszy do Nru. 11. Dziennika Urzędowego Województwa Sandomierskiego

w Radomiu dnia 6; Marca 1831 roku.

Examen półroczny Uczniów Szkoły Woiewódzkiej XX. Piarów w Radomiu w dniach 21. 22. 23. Marca, zapis zaś na drugie półrocze w dniach 7. 8. 9. Kwietnia odbywać się będzie. Rodzice oddający swych Synów do rzezonéy Szkoły, raczą ich w wyżej oznaczonym czasie odesłać, jeżeli chcą uniknąć trudności jakie przepisy Szkolne dla spóźniających się naznaczają.
w Radomiu dnia 2. Marca 1831 r.

X. Kłaczyński S. W. R. R.

Wydział i Sekcyja Administracyjne Nro. 6,138.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Odezwę Komitetu Legii Litewsko-Wołyńskiéy dotyczącą składania dobrowolnych ofiar na uzbrojenie i umundurowanie tychże Legii; tudzież drugą odezwę wzywającą ochotników aby w szeregi Legii zapisywali się, podaje Kommissya Woiewódzka do powszechnéy wiadomości Woiewództwa Sandomierskiego, z objaśnieniem: że wszelkie ofiary na powyższy cel wnoszone odbierać są upoważnieni Kommissarze Obwodowi i takowe ofiary zbierane co dni ośm odsyłać Komitetowi Legii Litewsko-Wołyńskiéy będą.

Radom dnia 27. Lutego 1831 r.

Prezes Januszewicz.

Sekretarz Jlny R. Roszkowski

Kopia do Nru. 6,138.

w Warszawie dnia 5. Lutego 1831 r.

Zi o m k o w i e !

Uchwałą Seymową dnia 3. b. m. zapadłą postanowiono tworzenie się Legii Litewskiéy i Wołyńskiéy.

Następnie obrany Komitet tych Legii, pospieszne ich organizowanie i opatrzenie potrzeb mający na celu.

Zi o m k o w i e ! sprawa nasza iest spólną i obrona spólną bydź winna.

Wielka kwestya niepodległości Polski za Niemnem i Bugiem rozwiązywać się musi. Szybkie przeto utworzenie Legiów i działanie ich w rodzinnych stronach potrzebą iest Narodową, potrzebą niepodległości naszéy.

Mieszkańcy ziem jeszcze pod iarzmem Rossyjskiem zostających, odgradzeni od wolnej już Polski, granicami ściśle strzeżonemi, potrzebują podania sobie braterskiej dłoni. Im prędzj pomocy spółziomków wesprze ich usiłowania, tem prędzj cel narodowego powstania, całość i swobody oyczyste osiągniemy.

Z tój zasady wypłynęła potrzeba spieszego uorganizowania Legii Litewskiej i Wołyńskiej, któreby stanowiły i zbrojną reprezentacyą prowincyi Polskich do Rossyi oderwanych i związek rozwiania Narodowej siły za Bugiem i Niemnem.

Przeto Komitet Legii imieniem spólnego dobra, imieniem Oyczyzny i spólni braci waszych, wzywa was ziomkowie do składania dobrowolnych ofiar, celem przedszego uformowania rzeczonych Legii.

Ofiary te przyjmowane będą w Stolicy przez Prezesa Komitetu Legii, Bonawentury Niemoiowskiego, w Ministerjum Spraw Wewnętrznych a w Komitecie przez Alexandra Wereszczyńskiego, w Koszarach tychże Legii przy Ulicy Bielańskiej w domu Kossowskich Nro. 608. niemniej przez osoby zaufaniem publicznym uczzone i przez Komitet upoważnione, oraz przez Redakcyą Kuryera Polskiego. Po Województwach zaś przez Prezesów Kommissyi Wojewódzkich, a w Obwodach przez Kommissarzy miejscowych.

Rachunek wpływu tych ofiar co tydzień na posiedzeniu zgromadzenia ziednoczonych braci zdawany i pismami publicznemi ogłoszony będzie.

(podpisano) B Niemoiowski Prezydujący. (podpi:) Wereszczyński.

Zgodność kopii z kopią z urzędu spisana świadczą,

Sekretarz Jlny K. W. S. R: Roszkowski.

Kopia do Nru. 6, 138.

Warszawa dnia 6. Lutego 1831 r.

Z i o m k o w i e !

Wyzwolenie obszernych i bogatych prowincyi naszych z pod ciężkiej obcój przemocy, z pod Rossyjskiego przywłaszczenia zasadą jest niepodległości Polski.

Przenikniony Saym tą wielką prawdą, przyjął adres połączenia się z powstaniem narodowym, Litwy, Wołynia, Podola i Ukrainy, uświęcił to ziednoczenie bratnie, uchwalił Legię, zbrojną reprezentacyą ówch ziem stanowiącą; i uposażył wszelkimi potrzebnymi zasłkami w broni i funduszach, Wódz Naczelny dowództwo Legii mnie poruczył, a opatrywanie ich potrzeb Rząd Narodowy zalecił Komitetowi składającemu się z Prezesa Bonawentury Niemoiowskiego Ministra Spraw Wewnętrznych, Antoniego Bernatowicza, Piotra Chlebowskiego i Karóla Kaczkowskiego.

Ziomkowie! piękna jest walczyć za wolność, piękniejsza oswohodzić spółbraci obcą przemocą uciśnionych, i pierwszym na rodzinną ziemią za Bugiem i Niemnem zatknąć chorągwie oyczyste.

Niech niepowiedzą, niech nieucieszają się wrzagi, że część tylko Polski powstała, że trzydzieści sześć lat ucisku i pognębienia, ostudały w nas miłość Oyczyzny i swobód narodowych, dla odparcia najeźdźców wspólne połączmy siły; a gdy pierwsza chwala powstania należy Obywatelom Królestwa, przy nas niech będzie część dokończenia rozpoczętego dzieła odrodzenia Oyczyzny.

Na tej zasadzie tworzą się Legie Litewska i Wlkńska, i w miarę postępu na rodzinną ziemią rozwiesić się będą, lecz aby skuteczniej odpowiedzieć celowi, potrzeba pewnej i przeważnej siły, wpływ ich morski ustalać; potrzeba ucześnieństwa wszystkich spółziemiann prowincyi, które oswohodzić rzeczą jest naszą.

Wzywam was przeto ziemkowie! do szeregów Legii, do szeregów spółbraci waszych, którzy was bratnem sercem przywita i powitaia, idźmy razem oswohodzić rodzinną ziemią i dziedziny nasze, które nieprzysiaciel swo obecnością gnębi i znieważa. Do broni bracia! do broni ukochani Ziomkowie!

(podpisano) Błędowski Pułkownik Dowódca Jazdy Ob: Legii.

(podpisano) A. Wereszezyński Członek Komitatu.

Zgodność kopii z kopią świadczę,

Sekretarz Jlny K. W. S. R. Roszkowski.

Wydział i Sekcyą Woyny Nro. 148.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Odezwę Rządu Narodowego z dnia 7. b. m. w słowach:

RZĄD NARODOWY.

Już dumny Wódz Rossyiski Feldmarszałek Dybicz naszedł ziemią naszą. Już krew Sławiańska płynie w sprawie wolności; wiedzie on liczne szeregi Rossyan i Moskalów na pognębienie nasze uzbroione; odezwy jego tchną sromotnem poniżeniem, iakby nas poczytywał za iaką hordę barbarzyńska.

Nie ustrasz nas Rodacy, a zniewagę i napaść mężnie odeprzemy. Wie to świat cały, że Polacy mają charakter wojenny: dosyć jest uderzyć nogą w tę świętą ziemią, aby z nię zbrojne wystąpiły hufce na obronę Oyczyzny. Dowiedliście tego i w tej potrzebie ziemkowie; dość liczne są już wasze zastępy; nie liczbą wszakże, lecz cnotą walczą Mężowie. Niech onas powiedziano nie będzie, że człowiek traci w kaydanach żądę nawet ich zerwania. Nie dajmy prawa Cesarzowi Mikołaiowi, aby do nas mógł wyrzec: O Narodzie do niewoli stworzony!

Nie spodziewać się, a jednak chcieć, to stanowi Męza! A więc do broni! do broni! Niech każdy Polak spieszy do walki! Niech stopy ziemi naszey nie zdobędzie nieprzyjaciel tylko krwią naszą przesiękłą i nasterczoną kośćciami naszemi! Lecz precz od nas myśli trapiące! bądźmy gotowi z całą dzielnością duszy, na przeciwności iakie nas spotkać mogą: ufajmy! że przeydziemy święte rzeki nasze Bug i Niemen! podadzą nam dłoń przyjazną bracia nasi Litwini! Powstanie dawne Królestwo nasze, w całej niepodległości! to jest cel tęy świętęy wojny, to jest warunek pokoju; nie złożemy broni, póki nieosiągniemy skutku tych nieodzownych życzeń całego Narodu, lub zagrzebiemy się w gruzach kochanęy Ojczyzny! Ponięśmy Zabałkańskiemu wodzowi, niebiałe chorągwie złuzalczych ludów tych tam okolic, ale Ojczyste Białe Orły nasze, na czele woysk naszych niesione, za którymi póydzie Naród cały!

W tem duchu Rząd Narodowy pokładając ufność w dzielności Narodu, na odezwę Feldmarszałka Zabałkańskiego, stanowi i oznajmuje: że uznany będzie za zdrajcę Ojczyzny i iako taki karany:

1. Każdy, któryby Woysku nieprzyjacielskiemu dostarczał żywności lub iakichkolwiek potrzeb. iakiękolwiek pomocy czynu, czy też radą lub doniesieniem.
2. Każdy coby należał do Deputacyi iakię wódz Rossyiski wzywa od mieszkańców Królestwa.
3. Każdy Urzędnik dawnego Rządu, usunięty przez Rządy rewolucyjne, któryby wrócił do Urzędowania, na wezwanie władz Rossyiskich.
4. Każdy któryby przyjął Urząd od władz Rossyiskich.
5. Każdy nakoniec mieszkaniec, przekonany o' iakie bądź wspieranie Rządu i Woyska Rossyiskiego.

P O L A C Y !

Pełni ieseśmy nadziei i męztwa, nie ustraszą serca waszego przeciwności; dotrwacie na polu sławy i boju. Raczey nam zginać, niż w poniżeniu i niewoli przedłużać byt nizezemny! — Warszawa dnia 7. Lutego 1851 roku.

Prezes Rządu A. X. CZARTORYSKI. — Członkowie: *W. Niemoiewski. T. Morawski. — S. Barzykowski. — J. Lelewel.*

(Zgodno z Oryginałem) Radca Sekreterz Jeneralny *A. Plichta.*

podaje do wiadomości wszystkich Władz i mieszkańców Województwa.

Radom dnia 12. Lutego 1851 r.

Prezes *Januszewicz.*

Sekretarz Jlny *R. Roszkowski.*

DODATEK